Voorzitter,

Dit zijn de allereerste algemene beschouwingen van PRO. Bijzonder, want we staan hier nu voor het eerst, om als partij onze visie op Aalsmeer en Kudelstaart te geven.

Misschien is het goed om eens een stapje terug te doen. Even weg van de cijfers, de tabellen en de begrotingsregels.

We hebben onze collega's horen praten over geld, reserves en begrotingsdiscipline. Dat moet ook. We moeten zorgvuldig omgaan met gemeenschapsgeld en onze financiën op orde houden.

Maar zijn we niet een beetje vergeten waar we het uiteindelijk voor doen? Goed besturen lijkt soms vooral te betekenen dat de cijfers kloppen, de regels worden gevolgd en de procedures netjes zijn doorlopen. Terwijl het, volgens ons, uiteindelijk moet gaan om wat we met gemeenschapsgeld bereiken voor onze inwoners.

Voor PRO begint en eindigt dat bij de mens. Daar moet alles wat we doen aan bijdragen.

De afgelopen decennia is de overheid steeds meer gaan denken dat de markt maatschappelijke problemen beter en goedkoper kon oplossen. Daar hebben we, in onze ogen, echt een verkeerde afslag genomen. We hebben steeds meer aan bedrijven overgelaten, in de hoop dat ook zij het maatschappelijk belang zouden dienen. We hebben er zelfs een mooie naam voor verzonnen: maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Een bedrijf heeft als taak om winst te maken, geld te verdienen. Dat is heel normaal. Daar is niets mis mee. Maar de overheid heeft een andere taak. Die moet opkomen voor het algemeen belang en voor de samenleving als geheel.

Toch zijn we steeds meer op de markt gaan vertrouwen. En het gevolg? Bedrijven kregen de opbrengsten, terwijl de kosten en problemen bij de samenleving terechtkwamen. Bij Aalsmeerders. En ondertussen trok de overheid zich steeds verder terug.

Met de marktwerking en het terugtreden van de overheid is ook ons denken steeds meer veranderd. Eigen belang en de individuele verantwoordelijkheid kwamen steeds meer centraal te staan. We zijn steeds meer ieder voor zich gaan denken, terwijl we juist samen een samenleving vormen. PRO vindt dat we weer meer naar elkaar moeten omkijken en voor elkaar moeten zorgen. Want we zijn er niet alleen voor onszelf, we zijn er ook voor elkaar.

En wat is de gemeente zelf gaan doen? De overheid is steeds meer gaan controleren, onderzoeken, rapporten schrijven en beleid maken. We zijn echt ontzettend goed geworden in het benoemen van problemen. Maar voor de oplossingen, kijkt de gemeente voor woningen naar bouwbedrijven en voor zorg naar instellingen en

aanbieders. En uiteindelijk blijft de Aalsmeerder met het probleem zitten. Geen huis kunnen vinden, Geen passende zorg voor een ouder of partner.

Het lijkt wel alsof goed besturen vooral een kwestie van boekhouden is. Uiteraard moeten de cijfers kloppen. Maar we moeten niet vergeten waarvoor wij dit allemaal doen.

Het college kiest ervoor om voorzichtig te begroten. Er komt volgens het college pas in 2028 ruimte voor nieuw beleid. Dat is een keuze van het college. Maar als gemeenteraad hebben we ook onze eigen verantwoordelijkheid. We hoeven niet te wachten op voorstellen van het college. We kunnen zelf met ideeën en voorstellen komen.

Dat is wat wij als PRO proberen te doen. We hebben gekeken wat wij kunnen doen met het extra geld dat Aalsmeer via de septembercirculaire ontvangt. Dat heeft geleid tot drie amendementen.

Maar we zijn ook benieuwd naar de ideeën van onze collega's. Wat zijn de plannen van het CDA? Welke kansen ziet D66? Waar wil de VVD mee aan de slag? En wat heeft FlorAalsmeer voor ogen? Wat zien jullie, wat wij, misschien nog niet hebben gezien? Juist door naar elkaar te luisteren, kunnen we samen kijken wat er allemaal mogelijk is. Coalitie, oppositie, alle invalshoeken zijn waardevol.

Het Rijk stelt Aalsmeer 93.000 euro beschikbaar om meer regie te kunnen voeren op volkshuisvesting. Het college stelt voor om dat geld toe te voegen aan het begrotingsresultaat. Dat vinden wij onbegrijpelijk. De woningnood speelt nu. We hebben die regie nu nodig, niet volgend jaar.

Daarom stellen wij voor om dat geld te gebruiken voor de volkshuisvesting. Zorg voor extra mensen, huur iemand in of geef Eigen Haard de opdracht om extra werk te doen.

Want achter die woningnood zitten mensen. Neem Jan. Hij is 37, werkt, betaalt zijn rekeningen en woont nog steeds op een zolderkamer. Hij heeft gespaard, maar een betaalbare woning vinden lukt hem niet. Voor een sociale huurwoning verdient hij te veel. De middenhuur is amper te betalen en alleen een huis kopen lukt niet.

Wat moet Jan dan doen? Een partner zoeken? Alle datingapps installeren? Of gewoon een willekeurige meneer of mevrouw van straat plukken, in de hoop dat die ook alleen is, een inkomen heeft, om samen een huis te kunnen kopen? Het is toch te gek dat je tegenwoordig met z'n tweeën moet zijn om als werkende een betaalbare woning te vinden in Aalsmeer?

En dan Annie. Ze is 93 en heeft haar hele leven bijgedragen aan Aalsmeer. Ze woont in een mooi huis met een mooie tuin, maar zou inmiddels graag kleiner en gelijkvloers willen wonen. Alleen is zo'n woning moeilijk te vinden. En als ze er al een vindt, is die vaak duurder dan haar huidige huis. Dus Annie blijft zitten waar ze zit.

Annie heeft behoefte aan een passende woning, goede zorg en ondersteuning en contact met andere mensen. Kunnen we niet kijken wat we voor haar kunnen doen? Is dat niet onze gezamenlijke verantwoordelijkheid?

En Annie is niet de enige. Er zijn ook inwoners die iedere maand moeilijk rondkomen. Ook voor hen kunnen we iets betekenen.

Aalsmeer krijgt vanaf 2027 ieder jaar 17.000 euro extra voor de aanpak van schulden. Het college stelt voor om dat geld te verrekenen met eerdere uitgaven. Dat kan, maar je kunt ook een andere keuze maken. Gebruik dat geld bijvoorbeeld om iedereen met een bijstandsuitkering in december iets extra te geven. Daar zouden wij als PRO achter staan. Dan merken Aalsmeerders ook echt iets van dat extra geld.

Solidariteit betekent dat we voor elkaar zorgen. Maar ook dat we omkijken naar onze buurgemeenten.

Aalsmeer ontvangt 38.000 euro in verband met de Spreidingswet. Het college kiest ervoor om zelf geen opvangplekken te realiseren. Daarmee schuift het de verantwoordelijkheid door naar andere gemeenten. Uithoorn, Amstelveen en Amsterdam moeten extra plek creëren voor mensen die Aalsmeer niet wil opvangen. En die gemeenten betalen daar dus meer voor.

Dat vinden wij niet eerlijk. De opvang van asielzoekers is een landelijke verantwoordelijkheid. Je kunt niet verwachten dat andere gemeenten wel verantwoordelijkheid dragen, terwijl Aalsmeer geen opvangplekken realiseert.

Daarom stellen we samen met Absoluut Aalsmeer voor, om de 38.000 euro beschikbaar te stellen aan gemeenten die daadwerkelijk opvangplekken realiseren.

En dan duurzaamheid. Ook dat is een van de kernwaarden van PRO. We willen een gemeente die klaar is voor de toekomst, minder afhankelijk is van fossiele energie en waarin iedereen mee kan in de enorme duurzaamheidsopgave.

Maar ruim 90 procent van de woningen in Aalsmeer is nog aangesloten op het gas. De gasprijzen zijn nu enorm hoog. Mensen met een dynamisch energiecontract merken dat direct op hun energierekening. Die betalen zich blauw om hun huis warm te houden.

Dan mag je toch verwachten dat de overheid dat ziet en iets doet? Dat we inwoners helpen om hun huis te verduurzamen en minder afhankelijk te worden van gas? Want de energietransitie mag en kan niet alleen bereikbaar zijn voor mensen die het zelf kunnen betalen.

Voorzitter, we zijn terug bij het begin. Goed besturen is meer dan boekhouden. De begroting en de cijfers moeten kloppen. Maar uiteindelijk gaat het om wat onze besluiten betekenen voor Aalsmeerders.

De gemeenteraad is geen applausmachine voor het college. We zijn gekozen om kaders te stellen, het college te controleren en zelf met voorstellen te komen. Dat vraagt iets van ieder van ons, ieder raadslid.

Want we hebben allemaal onderwerpen die we belangrijk vindt. Dingen die u na aan het hart liggen en waar u iets mee wilt. We kunnen elkaar uitdagen om daar ook echt werk van te maken. Pak die kans. Want wij geloven dat Aalsmeer daar beter van wordt.

We zijn voor vier jaar gekozen om ons uiterste best te doen om Aalsmeer een stukje beter te maken. Laten we dat dan ook doen.

Wat willen we over vier jaar bereikt hebben? Wat moet er voor onze inwoners beter zijn? En welke keuzes zijn we vandaag bereid daarvoor te maken?